Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

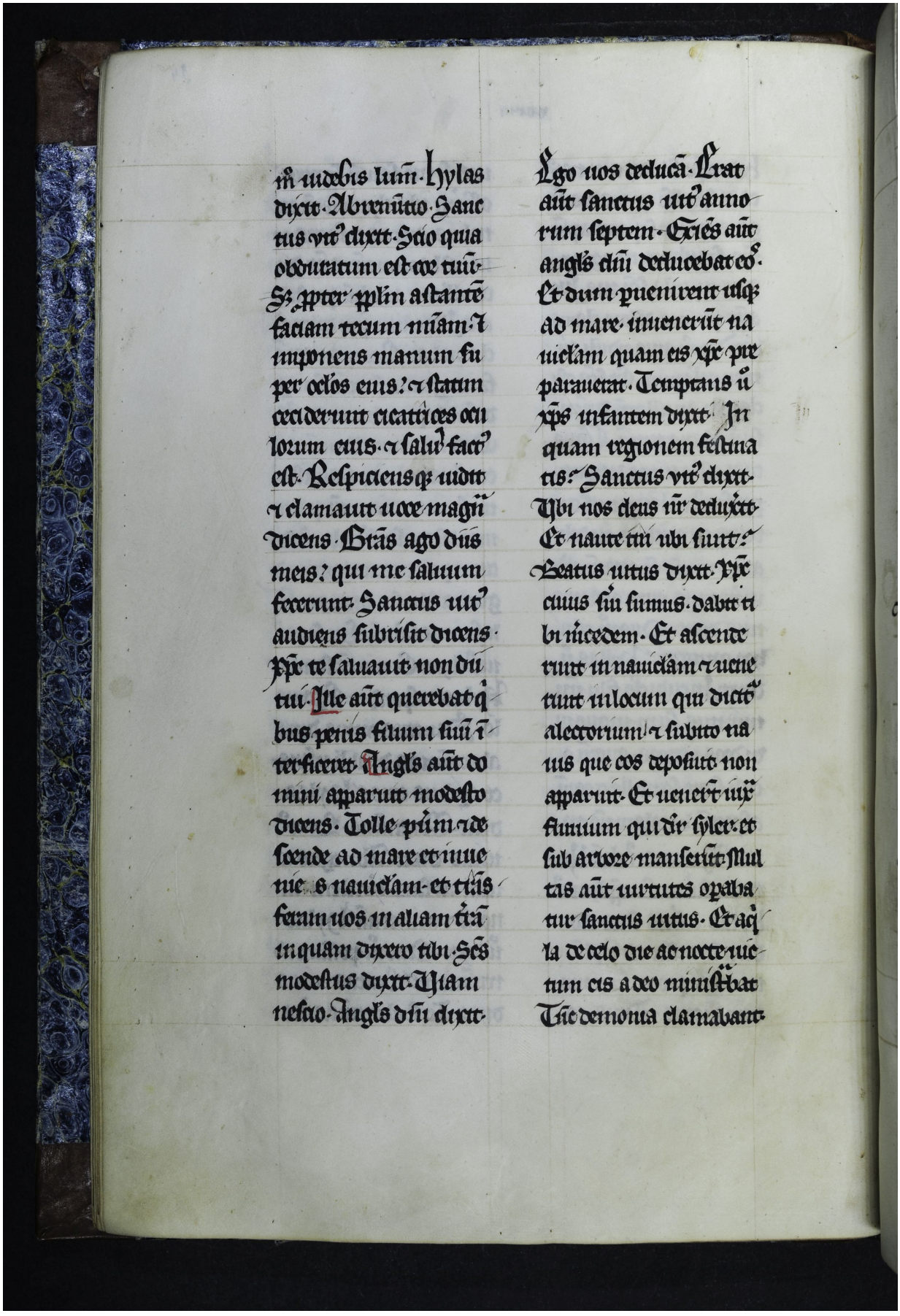

m̄ uidebis lum̄. Hylas
dixit. Abrenūtio. Sanc
tus vit⁹ dixit. Scio quia
obduratum est cor tuū.
Sz ꝓpter ꝓplm̄ astantē
faciam tecum mīam. ⁊
imponens manum su
per oclos eius. ⁊ statim
ceciderunt cicatrices ocu
lorum eius. ⁊ salu⁹ fact⁹
est. Respiciensq; uidit
⁊ clamauit uoce magn̄
dicens. Grās ago dūs
meis. qui me saluum
fecerunt. Sanctus uit⁹
audiens subrisit dicens.
Xp̄c te saluauit non dii
tui. Ille aūt querebat q̄
bus penis filium suū ī
terficeret. Angl's aūt do
mini apparuit modesto
dicens. Tolle p̄ūm ⁊ de
scende ad mare et inue
nies nauiclam. et trās
feram uos in aliam trā
in quam dixero tibi. Scs
modestus dixit. Uiam
nescio. Angl's dn̄i dixit.

Ego uos deducā. Erat
aūt sanctus uit⁹ anno
rum septem. Exiēs aūt
angl's dn̄i deducebat eos.
Et dum ꝑuenirent usq;
ad mare. inuenerūt na
uiclam quam eis xp̄c pre
parauerat. Temptans u̅
xp̄s infantem dixit. In
quam regionem festina
tis. Sanctus vit⁹ dixit.
Ubi nos deus nr̄ deduxerit.
Et naute tui ubi sunt.
Beatus uitus dixit. Xp̄c
cuius sr̄i sumus. dabit ti
bi mercedem. Et ascende
runt in nauiclam ⁊ uene
runt in locum qui dicit⁹
alectorium ⁊ subito na
uis que eos deposuit non
apparuit. Et uenerūt iux̄
fluuium qui dr̄ syler. et
sub arbore manserūt. Mul
tas aūt uirtutes opaba
tur sanctus uitus. Et aq̄
la de celo die ac nocte uic
tum eis a deo ministrabat
Tūc demonia clamabant.